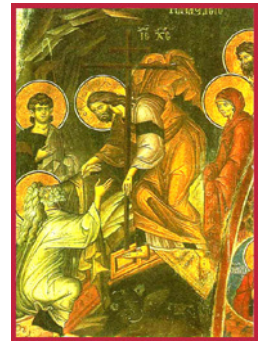
Πνευματικὴ Οἰκοδομὴ

■ Ἡ Ἀργία τῆς Κυριακῆς: Θεία Ἐντολὴ

«Ἡ Παναγία ὅμως μοῦ ἔδωσε μάθημα...»*

Σεπτέμβριος 1998. Στὸ δάσος μέσα κάποιοι ὑλοτόμοι ἔκοβαν ξύλα. Τὰ πριόνια ἀκούγονταν ἀκόμη καὶ τὴν Κυριακή, πρὸς μεγάλη λύπη τῶν Μοναζουσῶν, διότι δὲν γινόταν σεβαστὴ ἡ ἀργία τῆς ἡμέρας τοῦ Κυρίου.

Ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς ὑλοτόμους ἦταν ἀπὸ τὴν Ἀκαρνανία. Καλοπροαίρετος καὶ ἀπὸ εὐσεβῆ οἰκογένεια, ἀλλὰ κάπου παρασύρθηκε ἀπὸ τὸν ρυθμὸ τῆς δουλειᾶς.

Μετὰ ἀπὸ μερικὲς ἡμέρες ἦρθε στὴν Μονὴ καὶ χωρὶς κἂν νὰ χαιρετήσει, μπῆκε κατευθείαν στὴν Ἐκκλησία καὶ προσκύνησε τὴν Παναγία στὴν θαυματουργὴ Εἰκόνα Της.

Ὅταν βγῆκε φαινόταν συντετριμμένος καὶ εἶπε:

- Παρασύρθηκα καὶ λώβιασα (λέρωσα) τὴν Κυριακή! Ἡ Παναγία ὅμως μοῦ ἔδωσε μάθημα.

Στὴν ἀρχὴ –συνέχισε ὁ ὑλοτόμος– συνέβη τὸ ἑξῆς: Τὸ μικρό μου ἀγόρι, ποὺ τὸ εἶχα μαζί μου, ἐνῶ εἶναι πολὺ ἀσκημένο, σπίθα σωστή, καθὼς καθόταν ἐπάνω σ᾽ ἕνα σωρὸ ἀπὸ ξύλα, ἔπεσε, σὰν νὰ τὸ ἔσπρωξε κάποιος, καὶ χτύπησε ἄσχημα στὸ πρόσωπο. Τὸ κακὸ τὸ ἔσπρωξε, παρατήρησε, γιατὶ τοὔκανα τὴν χάρη ἐκείνη τὴν Κυριακὴ καὶ ἔκοβα ξύλα.

Ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα δὲν σταμάτησε ἐκεῖ, συνέχισε. Τὸ βράδυ βλέπω στὸν ὕπνο μου τὴν Παναγία καὶ μοῦ λέει:

- Ἄλλη φορὰ Κυριακὴ δὲν θὰ δουλέψεις στὸ σπίτι μου, γιατὶ θὰ πάθεις κακό.

Μετανοιωμένος Τῆς ζήτησα συγχώρεση καὶ ὑποσχέθηκα νὰ μὴν ξαναδουλέψω Κυριακή.

Ἀπὸ τότε ὁ ὑλοτόμος αὐτὸς ἔγινε πιὸ εὐσεβὴς καὶ προσεκτικός.

Παρατηρεῖ δὲ κανείς, ὅτι στὰ νεώτερα χρόνια, ὅπως καὶ στὰ παλαιά, ἔχουμε θαυμαστὲς ἐπεμβάσεις τοῦ Θεοῦ, γιὰ νὰ διδαχθοῦν οἱ ἄνθρωποι τὴν τήρηση τῆς Ἐντολῆς:

«**Ἓ**ξ ἡμέρας ἐργᾶ καὶ ποίησον πάντα τὰ ἔργα σου, τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ σάββατα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου».

Μετὰ ἀπὸ αὐτό, τὸ παιδί του, ποὺ γεννήθηκε μερικὲς ἡμέρες ἀργότερα, τὄταξε νὰ τὸ βαπτίσει στὴν Παναγία.

❑

(*) Ἱερᾶς Γυναικείας-Κοινοβιακῆς Μονῆς Παναγίας Βαρνάκοβας, Θαύματα τῆς Παναγίας, σελ. 58, Δωρίδα 2005. ● **Ἐ**πιμέλ. ἡμετ.